

In deze weken staan we naast alle berichtgeving over Covid 19 stil bij 75 jaar vrijheid. Vrij van oorlog, vrij van onderdrukking, vrij van angst voor de bezetter van toen. We herdenken het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog, 75 jaar geleden. We vieren dat we sindsdien weer in vrijheid leven, in het besef dat we samen verantwoordelijk zijn om vrijheid door te geven. Herdenken en vrijheid doorgeven is uitermate belangrijk. Dankbaar zijn voor zoveel jaren leven zonder oorlog, zonder bezetter. Herdenken hoe velen hun leven hebben gegeven voor onze vrijheid.

Momenteel lees ik de geschiedenissen van het volk Israël op weg naar de vrijheid vanuit het slavenhuis Egypte. Het zijn woestijnervaringen op weg naar het beloofde land, het land van melk en honing. Opnieuw boeiend om te lezen. Tijdens deze reis, waarin God voorop ging als gids in een vuurkolom, mort het volk regelmatig over allerlei zaken. Geen water, geen oases enz. Beproevingen in de woestijn. De vrijheid die ze eerst ervoeren, zijn soms snel vergeten door omstandigheden. Uit het diensthuis Egypte bevrijd, vrij van de slavendiensten in Egypte. Het vrijheidsgevoel verschuift door de omstandigheden van lijden aan gebrek aan iets al snel naar het terugverlangen naar het oude leven, terugverlangen naar de vleespotten van Egypte, terugverlangen daarmee ook naar de knechting, naar onvrijheid.

Het volk kreeg van God oases in de woestijn. Oases als bemoedigingen op de reis door het dorre landschap. Daar konden ze opademen, tot rust komen van de ontberingen, zich gereed maken voor de volgende etappe. Wat een lessen zitten in deze verhalen voor ons leven van nu.

Momenteel kunnen we als mensen van 2020 de tijd van nu als een woestijn ervaren. De coronamaatregelen treffen vooral de ouderen onder ons heel sterk omdat we als een risicovolle groep worden geduid. We kunnen ons gevangen voelen door de situatie. Het leven heeft zich enorm verengd, is wellicht bedreigend, eenzaamheid kan ons overvallen, angst enz. Hoe vinden wij in deze tijd dan de hoognodige oases in deze crisis? Hoe gaan we om met deze periode die ons zo enorm beperkt? Zijn er dan wel opademingsplekken te vinden? Plaatsen waar we bemoedigingen vinden, plekken die ruimte geven binnen de grenzen die zijn opgelegd. Waar kunnen we vreugde uit putten?

Een oase mag zijn als je elke dag opnieuw je zegeningen telt en dankbaar bent voor wat je nog wel hebt. Denk aan voldoende voedsel, gezondheid, leesvoer, hobby's, muziek om te luisteren, een partner wellicht, mensen die je appen, mailen, bellen, verbondenheid met je kerkfamilie ook al zie je ze nu niet, hoopvolle woorden waarmee je verder kunt, Gods Geest die ook nu bij je is in de woestijnervaring, de stilte die ook positief op ons kan inwerken, die zelfs genezend kan zijn enz. Wellicht kunt u nog zaken aan deze lijst toevoegen. Zo op weg naar de vrijheid, oases zoekend en soms zomaar een oase ontvangen. Zo in deze toch wel dorre tijd van geen of weinig ontmoetingen dichtbij onze weg proberen te zoeken. De verengende ruimte proberen ruimer te maken. Niet morren, maar het perspectief ruim houden met het zicht op vrijheid. Vrijheid een groot goed!

Momenteel wordt er veel van ons gevraagd; volhouden je te beperken om uiteindelijk toe te leven naar de vrijheid die komen zal. Dat uitzicht geeft hoop, perspectief.

Ik moest in dit verband met het woord vrijheid denken aan een woord van de apostel Paulus. Paulus schrijft in Galaten, hoofdstuk 5: 13: **'Broeders en zusters, u bent geroepen om vrij te zijn.'** Wat betekent deze vrijheid?

Wij als christenen zijn geroepen om vrij te zijn. Dat alleen het geloof in Jezus Christus u en mij vrijmaakt van zonden omdat Hij met zijn genade ons wil vergeven. U en ik die Jezus belijden als Heer zijn daarmee vrij gemaakt, innerlijk in de vrijheid gezet. De mens is door Jezus bevrijd van de wet en vrijgemaakt ten dienste van God en elkaar. Gal 5:14: **'want de hele wet is vervuld in één uitspraak: 'Heb uw naaste lief als uzelf.'**

Vrijheid is één van de kernmerken van ons christenen. Die vrijheid mogen we uitleven. Ook in deze coronawoestijntijd. Innerlijk vrij, in beweeglijkheid tijdelijk gevangen. Innerlijke vrijheid geeft vrede, vreugde omdat we geleid door Gods geest niet onderworpen zijn aan de wet, de wet die ons veroordeelt omdat niemand van ons de wet kan houden. Deze vrijheid houdt niet in dat we maar kunnen doen wat we willen. Paulus zegt het zo:

'Ik zeg u dus, laat u leiden door de Geest, dan bent u niet gericht op uw eigen begeerten. Wat wij uit onszelf najagen is in strijd met de Geest en wat de Geest verlangt is in strijd met onszelf. Het een gaat in tegen het ander, dus u kunt niet doen wat u maar wilt. Maar wanneer u door de Geest geleid wordt, bent u niet onderworpen aan de wet.' (Gal. 5 16-18)

Laten we ons door Gods Geest, de Heilige Geest, laten leiden en vullen tot eer van God die onze ware Bevrijder is in Christus Jezus, onze Heer. De Bronoase voor ons bevrijde leven!

Wens u veel oases in deze tijd toe. Gezegende Bevrijdingsdag in tweeërlei opzicht!

In Christus, onze Heer, verbonden in vrijheid,

Gerry de Vries, april 2020